

תת"ע 4026/01/20 - מדינת ישראל נגד אילנית בניטה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4026-01-20 מדינת ישראל נ' אילנית בניטה

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	אילנית בניטה

החלטה

בפניי בקשה שעניינה חישוב ימי פסילת רישיון הנהיגה של המבקשת על פי גזר הדין מיום 22.10.20.

העובדות הצריכות לעניין:

1. ראשיתו של ההליך דן בכתב אישום שהוגש כנגד המבקשת, בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה וכן נהיגה ללא פוליסת ביטוח.
2. ביום 22.10.20, התקיים דיון בעניינה של המבקשת, ולאחר שזו לא התייצבה לדיון על אף שזומנה כדיון, היא הורשעה ונגזר דינה. כך, בין היתר, הושתו על המבקשת 2 חודשי פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, תוך שנקבע כי הפסילה בפועל תחל בו ביום, וכי על הנאשמת להפקיד את רישיון הנהיגה שלה במזכירות בית המשפט.
3. ביום 24.12.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו.

טענות הצדדים:

4. לטענת המבקשת, נודע לה באופן אקראי בלבד אודות פסק הדין שניתן בהעדר, עת הגיעה למזכירות בית המשפט כדי לקבל אישורי הפקדה לצורך הסדרת רישיון הנהיגה.
5. המבקשת מציינת כי נבצר ממנה להגיש קודם לכן את הבקשה דן, הואיל ובעלה ובנה חלו בקורונה, ולכן נדרשה לשהות בבידוד. בנוסף, המבקשת טוענת כי רישיון הנהיגה נדרש לה בדחיפות שכן עמה 5 ילדים קטנים, בעלה עם נכות כללית ולכן, אין מי שיסיע את הילדים למוסדות החינוכיים וכו'.
6. עוד מוסיפה המבקשת כי - "מאז לא נהגה ואינה נוהגת", וכי אין בידה רישיון נהיגה בתוקף ולכן, כתחליף להפקדת הרישיון, מצרפת תצהיר לצורך תחילת חישוב ימי הפסילה.
7. לאור האמור, המבקשת עותרת לכך שימי הפסילה יימנו החל מיום 22.10.20.
8. המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מפנה, בין היתר, להלכת ג'אבר בבש"פ 9075/12, לפיה - הסמכות

העניינית לחשב את מניין ימי פסילת רישיון נהיגה על פי גזר דין מסורה לרשות הרישוי.

9. עוד מציינת המשיבה בתגובתה כי אין בכוחן של נסיבות אישיות, קשות ככל שיהיו, לרוקן מתוכן את הלכת בית המשפט העליון, ועל כן, על המבקשת לפנות לרשות המוסמכת - היא רשות הרישוי.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה לבקשה ובתשובה לתגובה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להימחק מחמת חוסר סמכות עניינית.

10. כאמור בפתיחה של ההחלטה, עניינה של הבקשה דנן הינו במניין ימי פסילת רישיון הנהיגה של המבקשת על פי גזר דין על אף שרישיון הנהיגה לא הופקד במזכירות בית המשפט כנדרש.

11. בהתאם להלכה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 9075/12 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (14.4.14) (להלן: "**הלכת ג'אבר**"), "אי-הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט היא אירוע או מחדל חדש, שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה".

לאור האמור, קובעת **הלכת ג'אבר** כי פרשנותו של גזר הדין מסורה לגורמים האמונים על ביצועו, ובענייננו - לרשות הרישוי.

12. זאת ועוד, בע"פ 7232/19 קבע בית המשפט העליון כי אין לערוך הבחנה בין בקשה ל"חישוב פסילה" שעניינה בחישוב מתמטי וטכני של ימי פסילה לבין בקשה ל"הכרה בפסילה" שעניינה בהכרה בפסילה מבחינה "מהותית", והבהיר שבכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה, הכתובת היא רשות הרישוי וכי השגה על החלטה זו ניתן להגיש לבית המשפט לעניינים מנהליים. (ראו ע"פ 7323/19 **אבו שריפה נ' מדינת ישראל** (26.2.20) (להלן: "**עניין אבו שריפה**")).

13. במצב דברים זה, אין מנוס מן המסקנה לפיה בית משפט זה מחוסר סמכות עניינית לדון בבקשה והכתובת אליה צריך היה המבקש לפנות היא רשות הרישוי, ודי בכך כדי להוביל למחיקת הבקשה.

14. יחד עם זאת, בבחינת למעלה מן הצורך, ולאחר שהמבקשת ציינה כי דבר מתן גזר הדין נודע לה אך באקראי, אדון בבקשה גם לגופו של עניין.

15. באשר למי שנפסל על ידי בית משפט, המחזיק ברישיון שתוקפו כבר פקע, מתייחסת תקנה 557, ולשונה: "(א) הודע לבעל הרישיון על פסילת רישיונו על התלייתו על ידי בית המשפט או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי העניין, ימציא את רישיונו כאמור בחלק זה אף אם רישיונו אינו בר-תוקף אותה שעה".

16. לעניין זה, יפים דבריו של השופט לוי כתוארו דאז, ברע"פ 4446/04: "הנה כי כן, מתקין התקנות ראה חשיבות לקבוע הסדר שיכלול מסירה בפועל של רישיון הנהיגה, בין אם הוא עדיין בתוקף ובין אם תוקפו פקע עוד קודם למתן גזר-הדין ואף לביצוע העבירה. מעבר לחובה המובנת מאליה למלא אחר הסדר שמקורו בדין, קיים גם היגיון רב בצידה של הוראה זו, הואיל וקיים חשש כי מי שנפסל יוסיף לנהוג שלא כדין תוך שהוא מתחזה באמצעות הרישיון שנותר בידו, כמי שנהיגתו מותרת".

17. עוד מוסיף כי - "מכאן הצורך בקיומו של תהליך מסירת הרישיון, ובלשונה של חברתי השופטת א'

פרוקצ'יה בבש"פ 2199/03, רונן מאיר נ' מדינת ישראל (טרם פורסם):

"חובת ההפקדה של רישיון שנפסל ממחישה לבעל הרישיון את עובדת כניסתה לתוקף של הפסילה ואת משמעותה המלאה והמוחשית של פסילה זו. שוב אין בידו תעודת רישיון ואין ברשותו מסמך המתיר לו לנהוג. להעדר תעודת הרישיון ברשות הנאשם ישנה משמעות חינוכית ופסיכולוגית העשויה לתרום להפנמת איסור הנהיגה עד לריצוי מלוא תקופת הפסילה."

מתקין התקנות טרח וקבע הסדר חלופי למי שרישיון הנהיגה אינו בידו, ועל כן הוא אינו יכול להפקידו, והסדר זה חל הן על רישיון שאותה שעה היה בתוקף והן על רישיון שתוקפו כבר פקע, ובלשון תקנה 557(ב): "הוכח על פי תצהיר לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, למזכיר של בית המשפט שהרשיע בעל רישיון נהיגה, או לקצין משטרה או לרשות הרישוי, לפי העניין, כי רישיונו של בעל רישיון הנהיגה שנפסל כאמור בחוק זה אבד ואין בידו כל עותק של הרישיון, יתחיל מרוץ תקופת הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה לרשות שהטילה אותה."

18. לפסיקה זו מתווספת הוראת תקנה 556(א) לתקנות התעבורה, הקובעת כי: "נפסל בעל רישיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברישיונו, ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרישיון אינו בידי בעלו אותה שעה ימציאו בעל הרישיון, תוך התקופה שקבע בית המשפט, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרישיון ובתנאים שקבע בית המשפט". כלומר, יש צורך במעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג לשם תחילת תקופת הפסילה, וזאת באמצעות הפקדת רישיון הנהיגה (ראו לדוגמה רע"פ 6928/18 **כלפון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (7.10.18)).

19. הנה כי כן ולאור הפסיקה הענפה בנושא, המסקנה בעניין חישוב ימי הפסילה לא משתנה ועל כן, דין הבקשה להידחות. החוק נהיר, מניין ימי הפסילה יימנה מיום הגשת הצהרת המבקשת לבית המשפט.

20. בענייננו, עד למועד הגשת הבקשה שלפניי, המבקשת לא פעלה בהתאם לחובה המוטלת עליה, ורק עתה, הואיל ולטענתה אין בידה רישיון נהיגה, הגישה תצהיר כתחליף להפקדת הרישיון, תוך שמבקשת לחשב את מניין ימי הפסילה מיום מתן גזר הדין בעניינה. המבקשת טוענת כי נבצר ממנה להגיש בקשה במועד מוקדם יותר, בשל שהייתה בבידוד בעקבות מחלת בעלה ובנה, אולם אף אם לא הייתה למבקשת כל אפשרות להפקיד את רישיון הנהיגה או לחילופין, למסור תצהיר למזכירות בית המשפט, הרי שגם לא נעשה על ידה כל מעשה "אקטיבי-פורמלי" אחר בו ניתן להיאחז, על מנת לקבוע כי מניין ימי פסילת רישיון הנהיגה החל. כך לדוגמה, המבקשת לא טענה כי נעשה מצידה כל ניסיון ליצור קשר עם מזכירות בית המשפט או עם מרכז המידע הטלפוני של הרשות השופטת. זאת ועוד, הרי שאין כל ראיה לכך שמהלך התקופה שבין מתן גזר הדין ועד למועד הבקשה שלפניי, המבקשת אכן לא עשתה שימוש ברישיון הנהיגה שלה, וזאת, בניגוד לטענתה כי "מאז לא נהגה ואינה נוהגת".

21. **54678313 לסיכום, כפי שנקבע לעיל, בית משפט זה מחוסר סמכות עניינית לדון בבקשה ולפיכך דינה להימחק. ככל שהמבקשת עומדת על טענותיה, הרי שסלולה בפניה הדרך לפנות בבקשה מתאימה לרשות המוסמכת, היא רשות הרישוי.**

22. המזכירות תנפיק אישור הפקדת רישיון הנהיגה מיום הגשת תצהיר המבקשת לתיק ביהמ"ש.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשפ"א, 09 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.